

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 8 (105)

Субота, 11 сакавіка 1972 г.

Год выдання 3-ці

Цана 2 кап.

ПЕРАМОЖЦЫ

АТРЫМАНЫ ПЕРШЫЯ ВЫНІКІ РЭСПУБЛІКАНСКАГА
КОНКУРСУ СТУДЭНЦКІХ НАУКОВЫХ РАБОТ 1971 ГО-
ДА. СЕННЯ МЫ ВІНШУЕМ ПЕРАМОЖЦАў І ПРЫЗЕРАў
АГЛЯДУ СТУДЭНЦКАЯ НАУКОВАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ.

РАБОТЫ, АДНЕСЕННЫЯ ДА I КАТЭГОРЫИ

1. Гаўрылаў А. В. Да пытання аб відавым саставе водарасцей поймы ракі Сож у раёне г. Гомеля (прафесар Паламарчук А. С., асістэнт Л. М. Злобіна).

2. Драбкін В. З. Вывучэнне дынамікі разумовай працаздольнасці студэнтаў у рэжыме вузэбнага дня і уплыў фізічнай нарузкі на ўзровень разумовай працаздольнасці студэнтаў (старшы выкладчык Б. М. Зайцаў).

Работа А. В. Гаўрылава вылучана на ўзнагароджанне трэцяй грашовай прэміяй.

РАБОТЫ, АДНЕСЕННЫЯ ДА II КАТЭГОРЫИ

1. Навуменка В. Н., Сайкоў М. Н. Характарыстыка тыпаў самарэгуляцыі крывябароту ў спартсменаў (дацэнт Кузнецов В. І.).

2. Пішчук Т. І., Заграўская А. Н., Фірсава Л. І., Сушкова Н. І. Дынаміка колькасці глібазалячючых безпазванковых у залежнасці ад чаргавання культуры у севазвароце (дацэнт Фірсаў І. Г.).

3. Мухіна В. В. Змест, рост і развіццё акварыумных рыб (дацэнт П. П. Грыгор'еў).

4. Ульянава Л. М., Заабен-тас ракі Сож у раёне аграбіястанцы «Стары Чонні» (в. а. дацэнта Арабіна І. П.).

5. Неўяржыцкі В. П., Шапроў В. Н. Уземадзеянне асноўных гемадынамічных паказчыкаў у спартсменаў (дацэнт Кузнецов В. І., асістэнт Цімафееў А. С.).

6. Чэпікаў В. Т. Аб утрыманні вітаміна К₂ у некаторых кармавых раслінах пойменных лугоў (дацэнт Карабануў І. А.).

7. Клейнер В. Г. Уплыў іонаў К, С, і О₂ на інтэнсіўнасць транспірацыі лістоў фасоці (старшы выкладчык Балтоўскі А. І.).

8. Кобец В. Ф., Прычэпана Г. Н. Уплыў перадпасеўнага апраменьвання насення на анатамічную будову лубіну (дацэнт Кісялёва Н. С.).

9. Махнач А. А. Ніжнешчыгроскі адкладанні дэона Прыпяцкага прагіба (дацэнт Кудона А. А.).

РАБОТЫ, АДНЕСЕННЫЯ ДА III КАТЭГОРЫИ

1. Дайнена В. М. Выкарыстанне эрычэнных ляглаў тыпу ЭУВ-30 для прафілактычнага апраменьвання спартсменаў у асенне-зімовы перыяд (прафесар Мялёхін Г. П., выкладчык Какаўліна П. С.).

2. Велікоўская Е. В. Наследаванне прызнакаў сцяпленых з полаам (прафесар Паламарчук А. С., асістэнт Хількевіч В. А.).

3. Ерамеяў Э. Т. Гомельскі парк культуры і адпачынку Імя А. В. Луначарскага (дацэнт Паламарчук Г. Л.).

4. Косач Б. Д. Спосабы вырабу і працяглага захавання татальных прэпаратаў па заалогіі ў празрыстых пластмасах (дацэнт Фірсаў І. Г.).

5. Ауслнікава Н. І. Відавы састаў дойнага насельніцтва старага рэчышча ракі Сож у раёне аграбіястанцы «Стары Чонні» (в. а. дацэнта Арабіна І. П.).

6. Зайкоўская Т. С., Касцляў Л. І., Тараева Т. М. Вызначэнне відавога саставу, біямасы і шчыльнасці засялення глеба насілячючымі шкоднікамі на паллях севазвароту з рэкамендацыямі мер барацьбы з імі (дацэнт Фірсаў І. Г.).

7. Булаўка Л. І. Характарыстыка некаторых дзікарослых і культурных раслін па ўтрыманню біялагічна актыўных поліфенолаў (дацэнт Карабануў І. А.).

8. Малышава О. В., Кабыш Г. А. Дзеянне рэтардантэў росту на ўтрыманне амінакіслот у лісцях бульбы (асістэнт Баравікова А.).

9. Буднікава Т. М., Мірошнік Л. Н. Уплыў гармонаў шчытавідай залозы на некаторыя гемадынамічныя паказчыкі (дацэнт Кіепа А. І.).

10. Шур В. В., Рубцова Т. Н. Уплыў гама-апраменьвання на ўзходжасць насення, рост і цвіценне лубіну вузкалістага (дацэнт Хараканаў В. П.).

11. Раўменка Л. М. «Амінакіслотны абмен раслін піяніцы» (дацэнт Карабануў І. А.).

12. Бабіна А. Б., Панчанка Л. І., Краўчанка Л. Ф. Параўнальнае вывучэнне насення і вегетатыўнага размнажэння Горца Забайкальскага (дацэнт Хараканаў В. П.).

13. Маркач В. С. Мінеральныя мікраўключэнні і іх роля ў назанні генезіса мінералаў (прафесар Туроўскі С. Д.).

У НАШАЎ падрыхтоўчай групе гісторыка-філалагічнага факультэта займаюцца 28 юнакоў і дзяўчат. Рытуемця мы да паступлення на гістарычнае аддзяленне, а таксама на аддзяленні рускай мовы і літаратуры і беларускай мовы і літаратуры.

Прайшло ўжо больш трох месяцаў заняткаў. Трэба адзначыць, што большасць з нас займаюцца добра, акуратна наведваюць заняткі, заўсёды рытуюцца да адказаў.

І вось надышлі першыя хваліны. Мы трымаем справаздачу. Першая ў жыцці заліковая сесія. Усе былі дапушчаны да яе. Першым мы здавалі грамадазнаўства. Выкладчык Мар-

ДРУГІ СЕМЕСТР НАБІРАЕ ТЭМПЫ

Шлях да трывалых ведаў ляжыць праз упартую вучобу.
НА ЗДЫМКУ: першакурснікі геалагічнага факультэта ў лабараторыі хіміі.

ЗАЛІКІ НА ПАДРЫХОЎЧЫМ

гарыта Васільеўна Гусева прымала даволі строга. Вышэйшым балам быў ацэнен адказ толькі В. Гаркушы. Добрая адзнака атрымалі В. Касачоў, Б. Трапашка і іншыя.

Цяжкім выпрабаваннем для нас з'явіліся дыктанты па рускай і беларускай мовах. Калі ў пачатковым перыядзе нашага навучання мала хто з нас мог напісаць дыктант на здавальняюча, то цяпер, пасля працяглых і сістэматычных за-

няткаў, вынікі абнадзейваючыя. Добрая адзнака атрымалі многія слухачы падрыхтоўчага. Сярод іх Л. Храповіч, Л. Вышаўская, Л. Крамукова і іншыя.

Здадзены толькі першыя залікі. Але яны гавораць за тое, што ў сям'ю гісторыкаў і філалагаў увальцеца добрае папаўненне.

В. СЯЧКО,
слухач падрыхтоўчага аддзялення гісторыка-філалагічнага факультэта.

ПРЫНЦЫПОВАЯ РАЗМОВА

На камсамольскім сходзе эканамічнага факультэта размова ішла аб выніках зімовай сесіі. Вынікі аказаліся нядрэннымі — наш факультэт па паспяховасці заняў другое месца. Але задавальняцца гэтым нельга. На сходзе камсамольцы дзяліліся сваімі думкамі, ідэямі. Мы заслухалі выступленні некалькіх камсоргаў. Адны з іх прадстаўлялі групы з высокай паспяховасцю, іншыя — з нізкай. Яны пазнаёмілі нас з тым, што ў іх групаму растлумачвалі свой поспех і сваю няўдачу. Але ўсё ж з іх выступленняў можна зрабіць адзін вывад — поспех дасягаецца толькі

ўпартай працай, добрымі адносінамі да заняткаў.

Стараста групы Т-12 Раўмануў выступіў з прапановай разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва па факультэце за павышэнне паспяховасці і грамадскай актыўнасці. Мы ўпэўнены, што заклік знойдзе шырокі водгук у нашых студэнтаў. На сходзе ішла гутарка і аб уцягненні студэнтаў у актыўную грамадскую работу. Асабліва гэта важна зараз, у юбілейным годзе, у якім увесь савецкі народ будзе святкаваць 50-ю гадавіну ўтварэння СССР.

Сустрэнем жа юбілей добрымі і выдатнымі поспехамі ў вучобе і павышэннем актыўнасці ў нашым кіпучым студэнцкім жыцці!

В. ЭЛЬКІН,
студэнт эканамічнага факультэта.

ТЭМА ЗАЦВЕРДЖАНА

Адбылося чарговае пасяджэнне кафедры філасофіі, на якім зацверджан план кафедрынай тэмы даследавання «Некаторыя праблемы кіравання сацыяльнымі працэсамі ў развітым сацыялістычным грамадстве», разлічанай на 1972—1975 гады. Зацверджаны тэмы выкладчыкаў кафедры, яны будучы ўдзельнічаць у распрацоўцы і даследаванні агульнай кафедрынай тэмы. У ёй прымаюць удзел наступныя выкладчыкі У. С. Сідараў, В. С. Панюў, У. М. Калмыкоў, Д. Г. Процкая, А. А. Фяскоў, Л. І. Нядзеля, Я. В.

Яршоў-Мазураў, М. А. Казловіч і Л. А. Баркан.

Ціава прайшоў абмеркаванне кнігі І. Д. Панчанка і В. Я. Пахомова «Дыалектычны матэрыялізм у святле сучаснай навукі». З паведамленнямі выступілі загадчык кафедры, дацэнт У. С. Сідараў, кандыдаты філасофіі навук В. С. Панюў і У. М. Калмыкоў, а таксама іншыя выкладчыкі. Кафедра вырашыла выкарыстаць некаторыя матэрыялы з гэтай кнігі пры выкладанні курса марксісцка-ленінскай філасофіі і накіраваць заўвагі аўтарам.

Было разгледжана шэраг

арганізацыйных і метадычных пытанняў: абмеркаваны праграма курса гісторыі філасофіі, спекурс для факультэта фізічнага выхавання і адкрытыя семінарыяны заняткі выкладчыка М. А. Казловіча.

У заключэнне перад супрацоўнікамі кафедры выступіў пракурор Гомельскай вобласці Іван Паўлавіч Матарас, які паведаміў аб той вялікай рабоце, якую выдучы органы юстыцыі і грамадскія арганізацыі па барацьбе са злачыннасцю і праваларушэннямі.

Наш кар.

НА ЗДЫМКУ: Выдатнік вучобы Уладзімір Багамольніцаў. Ведаючы яго таварышы і як актыўнага грамадскага работніка.

РОЗДУМ ПАСЛЯ ЭКЗАМЕНА

АДЫЛОСЯ пасяджэнне галаўной групы народнага кантролю ўніверсітэта, на якім было разгледжана мытанне «Аб выкарыстанні дорагакаштуемых абсталявання і апаратуры на кафедрах ўніверсітэта». З дакладам па гэтай пытанню выступіў загадчык сектара вучэбнай работы групы народнага кантролю дацэнт В. І. Кузнячоў. У дакладзе было адзначана, што папярэднія правы выкарыстання абсталявання падвяргалася толькі такое абсталяванне, кошт якога перавышае 500 рублёў, а на кафедрах фізічнага факультэта — звыш 1.000 рублёў. У

важны набыта больш 10 гадоў назад, маральна ўстарэла, не падлягае рамонту і павінна быць спісана.

На кафедрах фізічнага факультэта ёсць нывыкарыстанага абсталявання коштам на суму 26.998 рублёў. У асноўным гэта некампліментарная і неспраўная апаратура, перададзеная ўніверсітэту з балансу на баланс з іншых устаноў.

На кафедрах факультэта фізыхавання ёсць нывыкарыстанага абсталявання коштам 13.334 рубл. Гэта новае спраўнае абсталяванне, якое можа быць з належнай эфектыўнасцю выкарыстана ў навуковай рабоце ў педагагічных працэсах.

Вучэбная частка ўніверсітэта мае нывыкарыстанага абсталявання коштам на 4.010 рублёў.

Вядома, што ў перыяд навукова-тэхнічнай рэвалюцыі навука стала прадукцыйнай сілай грамадства. Аднак, прадукцыйнасць гэтага знаходзіцца ў прамой залежнасці ад эфектыўнасці выкарыстання затрачываемых на навуку сродкаў, інтэнсіўнасці эксплуатацыі набытага абсталявання ў навукова-педагагічных працэсах. Відавочна, гэтай ідэй да гэтага часу не пракляўся дэкан некаторах кафедр факультэта і загадчык кафедр, які дазваляюць ляжаць мёртвым капіталам дорагакаштуемае абсталяванне, чым наносіць вялікую страту дзяржаве.

Пасля абмеркавання даклада група народнага кантролю ўніверсітэта паставіла:

1. Рэкамендаваць прарэктару па адміністрацыйна-гаспадарчай частцы ўніверсітэта У. А. Шаўчэнка нывыкарыстанага на адных кафедрах абсталяванне перадаць іншым кафедрам, якія адчуваюць у такім абсталяванні патрэбу і могуць эфектыўна яго выкарыстаць.
2. Рэкамендаваць прарэктару па адміністрацыйна-гаспадарчай частцы ўніверсітэта У. А. Шаўчэнка прыняць меры да рэалізацыі спраўнага абсталявання, якое не знаходзіць прымянення на кафедрах ўніверсітэта.
3. Рэкамендаваць бухгалтэры ўніверсітэта зрабіць перацэнку ўстарэўшага абсталявання і спісанне часткі гэтага абсталявання, што не падлягае рамонту.
4. Пасць рэктарат ўніверсітэта арганізаваць пры ўніверсітэце майстэрню па рамонтзе няспраўнага абсталявання.

Г. МЯЛЕХІН, старшыня групы народнага кантролю.

Л. НИКАЛАЕУ, загадчык сектара апрацы і галаснасці.

Зараз ва ўсёй краіне, ажыццяўляючы рашэнні XXIV з'езда КПСС, ідучы на наступны 50-гадоў утворэння СССР, настаўнікі працуюць пад дэвізам: «Кожнаму вучню — глыбокі і трывалы веды». А гэта магчыма голькі пры ўдасканаленні вучэбна-выхаваўчага працэсу, пры паліпшэнні навукова-педагагічнай і метадычнай падрыхтоўкі. Безумоўна, гэта прымусіла павышаць патрабаванні да ўзроўню ведаў студэнтаў і, у прыватнасці, завочнікаў, а з ім і пойдзе размова.

Варта зазначыць, што ўсё часцей студэнты-завочнікі аказваюцца на вышнім патрабаванні. Прыкладам таму — экзамен па педагагіцы.

Ля стала экзаменатара студэнт Л. Вірыла. Яго адказ сведчыць аб глыбокім веданні пытанняў білета, умелі мобілізаваць веды па сумежных дысцыплінах, прыцігнуць веды, накопленыя ў выніку самастойнага чытання, роздуму, назіранняў за работай школы.

Адказаваючы на пытанне «Сістэма народнай адукацыі ў СССР», студэнт дае азначыце сістэмы народнай адукацыі, называе тыпы вучэбных устаноў у нашай краіне і прычыны, што ляжаць у аснове іх работы. Студэнт расказвае аб сістэме народнай адукацыі ў царскай Расіі і гаворыць аб вялікіх пераменах у школьнай справе ў краіне Саветаў, аб пераходах гэтай сістэмы ў параўнанні з сістэмай народнай адукацыі ў буржуазных краінах.

Добра адказаў на экзамене па педагагіцы А. Труноў, Х. Бабчыні, Г. Якаўцаў, Е. Шчэрба.

Адказы гэтых і некаторых іншых студэнтаў — яскравае сведчанне тых, какуль ішчэ базільных, але ўжо прыкметных, перамен у адносінах студэнтаў-завочнікаў да авалодвання педагагічнымі ведамі.

Гэтыя перамены, думаецца, і ў тым, што ўпершыню за 10 гадоў, прайшлі мінагалоднага кансультацыі напрадодні кожнага экзамена. Праўда, на гэтых кансультацыйных ліччэ магчымы кансультацыйны аб'ект да пытанніў, якія сведчаць аб змяненні студэнтаў разабрацца ў складанасцях курса, паспрачацца аб нывырашаных праблемах.

Усё-такі, як і раней, даводзіцца адзначыць, што асноўная ацэнка адказаў завочнікаў здавальняючая. Вялікі ліччэ працэнт недавальняючых адказаў (прыкладна 25 працэнтаў). Нарэдка даводзіцца сустракацца з няведаннем педагагічнай тэрміналогіі асноў навування і выхавання, аўтаномнасцю ў падыходзе да авалодвання выхавальнай дзейнасці і рашэннем пытанняў практыкі, не ведаўшы псіхалагічных і філасофскіх асноў разглядаемых пытанняў.

Здараецца назіраць, як адказваючы пакутліва правіаюцца скрозь заласно няведанні пярэньных і разрозненых узуленняў, паўведаў, паўзагадага, імкненьца абмежавацца узуленнямі, што склаліся ў ходзе практычнай дзейнасці.

Наўрад ці прычыны падобных фактаў можна растлумачыць толькі нядбайнасцю студэнтаў. Хутчэй за ўсё гэта цэлы комплекс прычынаў. Але ў ліку іх трэба назваць і няўвагу да пытанню культуры разумовай працы і недастатковую забяспечанасць літаратурай, і амаль поўную адсутнасць метадычнай дапамогі завочніку.

Ленцыёны курс на завочным аддзяленнях надзвычай урэзан, практычных няма. Думаецца, што студэнт, працягаюшы канспект лекцыі, атрымаўшы асноўны напрамак у рабоце па тэме, далей авалодвае матэрыялам на падручніку, успрымае і асэн-

соўвае матэрыял, запамінае яго, акумуляіруе вакол лагічна схемы атрыманыя з іншых д тэмаў крыніц і жыццёвы назіранняў і арганізуе самаправерку.

Толькі такая работа, на наш погляд, можа забяспечыць трывалае авалодванне ведамі.

Студэнт жа, які правіла, абмяжоўваецца 2—3 разовым успрыманнем падручніка. Пры гэтым аказалася, што ў гэтым годзе ў распараджэнне завочнікаў былі прадставлены падручнікі 1954 года, хачя ёсць падручнікі апошніх гадоў выданняў.

Жыццэ настойліва ставіць пытанне не толькі аб павышэнні патрабаванняў да завочніка, але і аб большай дапамозе большай увазе да яго работы.

Практычнае вырашэнне гэтага пытання залежыць ад намагаўня многіх людзей і многіх кафедраў, многіх падрэзьяў леныў ўніверсітэта.

Але, думаецца, што ўжо сёння можна было б забяспечыць студэнтаў найноўшай літаратурай, устаанавіць дакладныя тэрміны карыстання літаратурай для кожнага факультэта.

Відавочна, ужо ёсць база для падрыхтоўкі лекцыяў для завочнікаў ратацыйным спосабам, для рассылкі метадычных указаньяў, лісьмаў-папытаў аб ходзе авалодання курсам лісьмаў-напамінаў і г. д.

Як ні мала эфектыўныя названьня меры, яны дапамаглі б лепш палепшыць сувязь з студэнтамі ў міжжэсьніны перыяд і пачаць з вырашэннем іншых пытаньяў дапамаглі б стварыць у завочнікаў ўстаноўку на трывалае і глыбокае авалодванне ведамі.

В. ФІЛЧАВА, старшы выкладчык кафедры педагогікі і псіхалогіі.

У мінулую суботу ў актавай зале ГДУ з поспехам прайшоў аўтарскі канцэрт заслужанага дзеяча мастацтваў Беларускай ССР, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі СССР кампазітара І. Любана.

НА ЗДЫМКУ: І. Любан (злева) акампаніруе спевкакам.

ПЕРШАЯ ПЕДАГАГІЧНАЯ

ЗАКОНЧЫЛАСЯ першая педагагічная практыка на механіка-матэматычным факультэце па вучэбнаму плану ўніверсітэта. Універсітэцкая практыка ў параўнанні з педінстытуцкай мае некаторыя спецыфічныя асаблівасці, нягледзячы на тое, што агульная яе працягласць з уллікам вучэбных заняткаў па ўніверсітэце прыкладна аднолькавая.

Педагагічная практыка на ўніверсітэце праводзіцца ў адзін этап (з натуральным падаелам на перыяды), у той час, як у педінстытутах яна праводзіцца на III і IV курсах у два разнастайныя этапы.

Педпрактыка праводзіцца без адрыву ад вучэбных заняткаў па ўніверсітэце. Гэта асаблівасць некалькі адмоўна адбіваецца на яе арганізацыйных формах, таму што не дае магчымасці студэнтам мобілізаваць усё сілы на вырашэнне нільгніх задач педагагічнай практыкі, распілые увагу студэнтаў, у нейкай меры дэзарганізуе яе рабочы рытм. Працяглы час па суботах студэнты выслабавлялі-

ся ад работы ў школе ў сувязі з вучэбнымі заняткамі ва ўніверсітэце. Аднак кожнаму ясна, што калі настаўнік прапусціў адзін урок у нейкім класе, то наступны за ім ужо не можа быць паўнацэнным. Праўда, у ходзе практыкі ў далейшым удалася частку спецураў і спецсемінараў вычытаць у перыяд асенніх і зімовых вучнёўскіх канікулаў, і неабходнасць адрыву студэнтаў ад школы па суботах адпала. Але ўсё ж некаторыя спецыкурсы і спецсемінары працягвалі чытацца амаль на працягу ўсяго перыяду практыкі, а гэта ў некаторай ступені зніжала яе эфектыўнасць.

Так як практыка аказваецца ненальні расцягнутай у часе, то даля забеспячэння належнага кантролю і кіраванья за работай студэнтаў больш мэтазгодна ў часці групавы кіраўнікоў прызначаць найбольш вопытных школьных настаўнікаў, хача ў педінстытутах па-ранейшаму вялікі эфект даюць групавыя кіраўнікі з ліку работнікаў спецыяльных кафедраў, добра ведаючых школу.

КАНЧАТКОВАЕ размернаванне студэнтаў па спецыяльнасцях адбіваецца толькі ў канцы IV курса, а таму да ўходу на педпрактыку фактычна вельмі цяжка даць студэнтам неабходную для работы ў школе метадычную падрыхтоўку. На педагагічную практыку студэнты ўходзяць толькі з падрыхтоўкай па метадыцы матэматыкі ў аб'ёме 42 лекцыйных гадзінаў і 30 гадзінаў практычных заняткаў. У час пераходу школ на новыя праграмы такой метадычнай падрыхтоўкі яўна недастаткова. Хача ў ходзе практыкі студэнты і слухаюць больш аб'ёмныя курсы па метадыцы матэматыкі, але эфект ад іх змяншаецца, таму што неабходны тэарэтычныя звесткі студэнты атрымаваюць са значным спазненнем.

Пры арганізацыі педпрактыкі на факультэце усё гэтыя асаблівасці былі ўлічаны. Ішчэ ў канцы мінулага навучальнага года былі падабраны школы, дзе павінна была праходзіць практыка, намечаны групавыя

кіраўнікі з ліку найбольш вопытных настаўнікаў. Своечасова студэнты былі размернаваны па школах з уллікам іх пажаданняў і месца жыхарства. У асноўным школы і групавыя кіраўнікі выбраны ўдала.

Цяжкасць пры правядзенні педпрактыкі заключалася і ў тым, што было бескансольна замацоўваць студэнтаў за VI—VII класамі, таму што ў бліжэйшы час гэтыя класы перайдзю на новыя праграмы. Гэта акалічнасць абмяжоўвала выбар класаў для праходжання практыкі, прыводзіла да двух- і трохзменных заняткаў, патрабавала ад студэнтаў вялікага напружання.

Нягледзячы на адзначаныя цяжкасці, педпрактыка ў цэлым прайшла нармальна, у адпаведнасці з даючай інструкцыяй.

У першы перыяд практыкі студэнты працавалі ў IV—V класах, у другі перыяд — акрамя гэтых класаў, яны працягалі частку ўрокаў у VIII—X класах. За час практыкі кожны студэнт праў у сярэднім наліў 100 ўрокаў.

У АСНОўНЫМ усё студэнтаў адносілася да педпрактыкі ўваўне добрасумленна, кожны дзень знаходзіліся ў школе па 6 гадзінаў, хача ў некаторых выпадках назіраліся пропускі без уважлівых прычынаў (10-я, 5-я і 21-я СШ).

На працягу першага тыдня для студэнтаў-практыкантаў лепшым настаўнікам школ былі праведзены паказальныя ўрокі, якія затым старанна аналізаваліся ў прысутнасці групавых кіраўнікоў, студэнтаў і настаўнікаў.

Пачынаючы з другога тыдня, студэнты праводзілі ўрокі самастойна. Яны старанна рыхтавалі да кожнага ўрока, прыцягвалі дадатковы матэрыял, прымянялі разнастайныя метады вядзення ўрока ў залежнасці ад спецыфікі вучэбнага матэрыялу і матэматычнай падрыхтоўкі класа.

На ўроках і пазакласных занятках студэнты навучаліся прымяняць вывучаныя тэарэтычныя палажэнні да практыкі правядзення вучэбна-выхаваўчай работы ў школе, засваівалі метадыку правядзення ўрокаў па спецыяльнасці і аргані-

1 САКАВІКА ў студэнтаў 4-га курса факультэта фізічнага выхавання пачаўся спецпрактыкум па лячэбнай фізкультуры. На практычных занятках яны замацоўвалі тэарэтычныя веды па прымяненню фізічных практыкаванняў з

ранок, В. Казлоў, В. Карабануў, Е. Машэцкі, А. Фамін, В. Крыцкі, В. Нікіфараў, О. Федарэнка. Але ёсць яшчэ рад студэнтаў гэтага факультэта, якія фармальна падыходзяць да практыкі па лячэбнай фізкультуры. Яны не столькі стараюцца дапамагчы хвораму, праводзячы масаж і лячэбную гімнастыку, колькі глядзяць на гадзіннік — ці не падшышоў час ісці да-

МАГЧЫМАСЦЬ ПРАДАСТАЎЛЕНА

лячэбнай мэтай пры траўмах апорна-рухальнага апарату, захворваннях унутраных органаў. Зараз ім прадастаўлена магчымасць выкарыстаць свае веды па лячэбнай фізкультуры і масажу на практыцы — многія хворыя выказалі жаданне выконваць комплексы практыкаванняў з лячэбнай мэтай пад кіраўніцтвам студэнтаў. Вялікас задавальненне атрымліваюць хворыя пасля лячэбнай гімнастыкі і масажу, праводзімыя такімі студэнтамі, як Ф. Мазу-

дому? Або наогул не даходзяць да адрасата хворага. Гэта — С. Ісайчук, С. Слукін, В. Якушаў, А. Канаенка.

Спецпрактыкум толькі пачаўся. Будзем спадзявацца, што даныя студэнты крытычна падыходзяць да свайго метаду замацавання тэарэтычных ведаў і паўней выкарыстоўваюць прадастаўленыя ім магчымасці.

Н. КАРТАШОВА,
старшы выкладчык кафедры фізіялогіі спорту і спартыўнай медыцыны.

САЦЫЯЛІСТЫЧНЫЯ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ

ПЯРВІЧНАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ ДТСААФ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСИТЭТА ПА ДАСТОННАЙ СУСТРЭЧЫ 50-ГОДДЗЯ ўТВАРЭННЯ СССР

Ідучы насустрач 50-й гадавіне ўтварэння СССР, выконваючы ленинскія запаведзі аб абароне сацыялістычнай Айчыны і задачы, пастаўленыя ў рашэннях VII з'езда ДТСААФ, лярвічнага арганізацыя ДТСААФ і камсамоўская і прафсаюзная арганізацыя Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта бяруць на сябе наступныя абавязальствы:

- Усямерна паліпшаць работу па ваенна-патрыятычнаму выхаванню студэнтаў і супрацоўнікаў ўніверсітэта. Арганізаваць шырокае прапаганду ленинскіх запаведзяў аб абароне сацыялістычнай Айчыны, мерапрыемстваў Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада па ўмацаванню абароназдольнасці краіны і яе Узброеных Сіл.
- Прыняць актыўны ўдзел у месячніку абарона-масавай работы і ў аглядзе-конкурсе абарона-масавай работы ў вышэйшых і сярэдніх спецыяльных установах БССР.
- Паспяхова закончыць вывучэнне праграмы грамадзянскай абароны і здаць неабходныя залікі і экзамены з адзнакай не ніжэй «добра».
- Паказаць высокія вынікі па выкананню мерапрыемстваў грамадзянскай абароны на аглядзе, прысвечаным 40-годдзю грамадзянскай абароны СССР.
- Арганізаваць сустрэчы з ветэранамі грамадзянскай і Айчынай войнаў, з Героямі Сацыялістычнай Працы і Героямі Савецкага Саюза. Да Дня Перамогі і да 50-годдзя ўтварэння СССР шырай разві-

ваць шэфскія сувязі з воінскімі часцямі Гомельскага гарнізона.

6. Стварыць ва ўніверсітэце намітот баявой славы. Арганізаваць сумесна з бібліятэкай выстаўку на ваенна-патрыятычныя тэмы: да дня Узброеных Сіл СССР, да Дня Перамогі і да 50-годдзя ўтварэння СССР.

7. У перыяд канікулаў у кожнай арганізацыі ДТСААФ факультэта сумесна з намітатом ЛКСМБ і прафсоюзам правесці не менш аднаго пахода па месцах рэвалюцыйнай, баявой і працоўнай славы савецкага народа. Зрабіць экскурсіі ў музей Вялікай Айчынай вайны і наведаць памятныя месцы — Брэсцкую крэпасць, Хатынь, Курган Славы і інш.

8. Усім студэнтам дапрызыўнага і прызыўнага ўзросту здаць нарматывы комплексу «Гатоў да абароны Радзімы».

9. Стварыць пры лярвічнай арганізацыі ДТСААФ ўніверсі-

тэта секцыі, а на факультэтах каманды па парашутнаму, радый, аўтамота і стралковым спорту. Дадаткова ўключыць не менш 30 членаў ДТСААФ у секцыю марскога мнагаборства і падводнага плавання.

Правесці паміж камандамі не менш аднаго спаборніцтва, а па стралковым спорту — тры — у лютым, красавіку і кастрычніку.

10. Уключыць не менш 90 працэнтаў студэнтаў і супрацоўнікаў ўніверсітэта ў члены ДТСААФ. План па збору членскіх унесаў выкарыстаць да 1 сакавіка, па распаўсюджванні першага выпуску аўтаматалаграў — да 1 мая, і другога выпуску — да 1 лістапада.

Навядзенне вынікаў выканання даных абавязальстваў правесці ў чэрвені і лістападзе 1972 года.

Камітэт ДТСААФ, камітэт ЛКСМБ, прафком.

АХОВЕ ПМНІКАУ — УВАГУ

Адбылося пасяджэнне гістарычнай секцыі Гомельскага абласнога аддзялення Таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры.

Старшыня гістарычнай секцыі па ахове помнікаў дацэнт Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта У. Д. Будзько ў сваім выступленні, адзначаючы пэўныя поспехі ў рабоце секцыі, падкрэсліў, што ў новым годзе гэта работа павінна ажыццяўляцца, яе трэба паставіць на практычную аснову.

Шэраг мерапрыемстваў гістарычнай секцыі Таварыства праводзіць разам з Гомельскім дзяржаўным ўніверсітэтам. Так, сумесна з гісторыка-філалагічным факультэтам ГДУ і абласным краязнаўчым музеем намячана правесці канферэнцыю на тэму: «Помнікі гісторыі і культуры Гомельскай вобласці» (прысвечаны яе 50-годдзю з дня заснавання СССР), сумесна з экспедыцыяй ГДУ — правесці суцэльнае абследаванне помнікаў гісторыі і культуры.

У сваім выступленні дацэнт ГДУ І. А. Ільіных указаў на неабходнасць прыцягваць да работы ў Таварыстве маладыя кадры гісторыкаў, больш увагі

удзяляць рэвалюцыйна-гістарычным тэмам.

Акадэмік І. С. Краўчанка, старшыня гістарычнай секцыі Цэнтральнага савета Таварыства аховы помнікаў падзяліўся вопытам сваёй работы ў гэтай галіне.

Асабліва І. С. Краўчанка падкрэсліў неабходнасць выхаванчай работы, якая праводзіцца партыйным праз розныя каналы, у тым ліку і праз Таварыства аховы помнікаў. Гомель мае слаўную гісторыю, тут ёсць мноства помнікаў, баявой і працоўнай славы, тут жывуць многія людзі, на прыкладзе якіх трэба выхоўваць моладзь.

Студэнт-гісторык Г. Бенарэвіч выказаў жаданне, каб да работы Таварыства больш шырока прыцягвалі студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта ГДУ. Яны змаглі б аказаць дапамогу ў пошуках героў і прапагандзе помнікаў, у апрацоўцы архіва Паскевіча.

Ул. БАГАМОЛЬНІКАУ,
член ўніверсітэцкай секцыі Таварыства па ахове помнікаў, студэнт 3 курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

Дзянісавічу АРЭШЧАНКУ.

Калектыў эканамічнага факультэта гораха віншэе Уладзіміра Дзянісавіча і жадае яму далейшых творчых поспехаў.

ВІНШУЕМ!

16 лютага на пасяджэнні Вучонага савета Беларускага тэхналагічнага інстытута імя С. М. Кірава адзінагалосна прысуджана вучоная ступень доктара эканамічных навук дацэнту кафедры эканомікі нашага ўніверсітэта Уладзіміру

Мелоды брацкай Венгерскай Народнай Рэспублікі гучалі ў сценах нашага ўніверсітэта. Іх выконвалі салісты Закарпацкай дзяржаўнай філармоніі.

НА ЗДЫМКУ: выступаюць артысты Закарпацыя.

зацыю выхаванчай работы па предмету і па класнаму кіраўніцтву.

Студэнты ў асноўным валодаюць праграмным матэрыялам па матэматыцы і метадзямі яе выкладання. Трэба, аднак, адзначыць, што лепш атрымлівалася ўрок ў IV—V класах, некалькі горш — ў VIII—X класах.

Лепшыя вынікі ў час практыкі дабілі студэнты Л. Веліковіч, Н. Абатарава, Е. Атршукі, Л. Коханіна, В. Гарох, В. Жураўскі, О. Несцячук, Т. Бібікава, Т. Давыдзенка, А. Бялко і іншыя. Такія студэнты ўмеюць рацыянальна выбіраць метад тлумачэння новага матэрыялу, дакладна спланавань усеь ход урока, даходзіць да растлумачэння вывучаемага матэрыялу; іх гутаркі характар творчы, зўрыстычны характар. Яны ўмеюць карыстацца праблемным метадом, дастаткова іваліфікавана праводзілі аналіз вырашаных задач.

Горш, чым у іншых абстал-лі справы ў студэнтаў Л. Белікіна, Л. Ламаносава, Л. Вікінай, В. Плескачускага, Некасяцера, В. Ільіна і іншых. Такія студэнты ўмеюць рацыянальна выбіраць метад тлумачэння новага матэрыялу, дакладна спланавань усеь ход урока, даходзіць да растлумачэння вывучаемага матэрыялу; іх гутаркі характар творчы, зўрыстычны характар. Яны ўмеюць карыстацца праблемным метадом, дастаткова іваліфікавана праводзілі аналіз вырашаных задач.

НАГЛЕДЗЯЧЫ на асобныя недахопы і промахі, у цэлым вынікі падпрактыкі радуюць. Усе студэнты, акрамя трох чалавек, атрымалі за падпрактыку добрыя і выдатныя адзнакі. Невядныя неадвальнаючай адзнакі няма.

У час падпрактыкі студэнты кантраллявалі работу слабых навучэнцаў, праводзілі вялікую дадатковую работу, што становіцца адбілася на выніках паспяхоўнасці і навучэнцаў. Напрыклад, у V класе, дзе працаваў Л. Веліковіч не было ніводнага неспяваючага ў другой чвэрці. У многіх другіх класах, дзе працавалі практыканты, колькасць неспяваючых знізілася. Студэнты не выпускалі з поля зроку і моцных навучэнцаў, для іх давалі дадатковыя заданні павышанай цяжкасці.

Усе студэнты-практыканты ўключыліся ў пазакласную работу па матэматыцы. Амаль ва ўсіх класах, дзе праходзіла падпрактыка, былі праведзены падпрактычныя вечары на розныя тэмы («Матэматыка сярдняга веку», «Матэматыка і сучаснасць» і іншыя), матэматычныя віктарыі, выпускаліся матэматычныя наценгаваныя газеты, студэнты ўдзельнічалі ў арганізацыі і правядзенні матэматычных гурткоў, факультатывных заняткаў, матэматычных алімпіяд, КВН.

Вялікая работа практыкантамі была праведзена па лініі класнага кіраўніцтва.

Студэнты рэгулярна праводзілі паліграфічныя, гутаркі на этычныя, навуковыя і палітычныя тэмы, зборы піянерскіх атрадаў, культпаходы ў кіно, тэатр, музей, выпускалі наценгаваныя, афармлялі піянерскія куткі, наведвалі навучэнцаў на доме, часам праводзілі бацькоўскія сходы і інш.

Вядома, і ў студэнтаў, атрымаўшых выдатныя і добрыя адзнакі на падпрактыцы, адзначалі некаторыя недахопы, шарахаватасці, аднак яны насілі выпадковы характар.

- А ДЗНАЧАЧЫМ** найбольш тыповыя недахопы ў рабоце нашых практыкантаў.
1. Студэнты слаба выкарыстоўваюць у сваёй рабоце праблемны метад навучэння, не ўмеюць стварэн на ўроках праблемную сітуацыю.
  2. Ніякне правесці выкладанне новага матэрыялу метадом зўрыстычнай гутаркі.
  3. Ніякне правільна размяшчаць запісы на дошцы.
  4. Часта сустракаюцца моўныя дэфекты, асабліва назіраюцца няправільнае скланенне лічэбнікаў, няправільнае вымаўленне матэматычных тэрмінаў.
  5. Не заўседы студэнты ўме-

ла карыстаюцца пастаноўкай паўронавага бала ў нацыі ўрока, часта прастаўляеммы ім адзнакі не адпавядаюць якасці адказу навучэнцаў, не камунікуюцца.

6. У студэнтаў яшчэ не хапае вытрымкі ў час апітання, яны часта падмаінюць навучэнцаў, адказваюць за іх, ставіць падказваючы пытанні.

7. Часта практыканты не адчуваюць, якое з палажэнняў вывучаемага матэрыялу можа вылікаць у навучэнцаў цяжкасць, патрабуе больш стараннага растлумачэння.

8. Недастаткова часта на ўроках гучыць пытанне «Чаму?», без чаго не можа быць усваядленага засваення вучнямі ведаў па матэматыцы.

9. Студэнты недастаткова старанна працавалі над умовай задач, часта прыступалі да іх рашэння заўчасна.

10. Некаторыя студэнты акавалі слаба падрыхтаванымі да выкладання матэматыкі ў старшых класах, адчувалі цяжкасці пры выкладанні некаторых важных пытанняў.

У МЭТАХ паліпшэння падпрактыкі ў будучым, лічым мэтазгодным:

1. За лік ўшчыльнення падпрактыкі стварыць умовы для праходжанн тэарэтычнага

курса ва ўніверсітэце так, каб чытаемыя тут курсы не перацікавалі прыходзячыю практыкі. Для чытання гэтых курсаў мэтазгодна выкарыстаць першыя два тыдні верасня, калі практыка яшчэ недастаткова эфектыўная, а таксама час асенніх і зімовых шкільных канікулаў.

2. Дабіцца ад Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адуднацы спеваасовага размеркавання студэнтаў па спецыяльнасцях з тым, каб да пачатку 8 семестра студэнты ўжо дакладна ведалі, хто з іх будзе накіраван на работу ў школу. Гэта даць магчымасць паліпшыць метадычную падрыхтоўку студэнтаў да моманту накіравання іх на падпрактыку ў школы.

3. Пры існуючым стане неметазгодна накіроўваць студэнтаў у час практыкі ў сельскія школы для работы ў якасці настаўнікаў матэматыкі, таму што ў час работы іх у сельскіх школах сувязь з ўніверсітэтам губляецца, навучаючы эффект такой практыкі значна зніжаецца.

А. БЕКАРЭВІЧ,
факультэцкі кіраўнік падпрактыкі, кандыдат педагагічных навук.

АБ РОДНАЙ МОВЕ

Часам наглядзецца сама-чиннае, так зваанае «удасканалыванне» граматыкі і правіспісу беларускай мовы.

На нарадзе, што адбылася нядаўна ў Акадэміі навук БССР, падрабізна гаварылася аб правалісе ўласных імён, якія некаторыя аўтары пішуць па-рознаму. Выказваліся меркаванні, што недаравальна пісаць па-беларуску Дзямян, Емелян, Жана, Ілля, замест Дзям'ян, Емельян, Жанна, Ілья. Нима аднастайнасці ў напісанні на беларускай мове рускіх і беларускіх уласных імён, а таксама канчаткаў у склонавых формах. Спражам, адны таварышы пішуць Міхась Лынькоў, Глебух, Шырма, а другія чамусьці Міхал Шалахаў, Глебца, Шырма.

Наглядзецца таксама разнабой у правалісе некаторых адназначных геаграфічных назваў: Чэрапавец, але Чалыбінск, Нова-Барысаў, але Наваполацк. Гэта датычыць і асобных запачатковых слоў, якіх пішуцца па-рознаму: афрэйтар, але сержант.

Неабгрунтаваным і нічым неапраўданым грэба лічыць напісанні слоў называчайні, буравік, дасканальца, мэта-скіравана, частка (мовы) замест называчайні, бурый шык, удасканалываць, мэтанакіравана, частка (мовы).

Няўдалымі прызнаны напісанні тыпу апрануць сукенку замест надзець сукенку.

Некаторыя аўтары неправамерна пашыраюць канчаткаў у родным склоне назоваўнага ліку на словы тыпу вешалкаў, сквар-

каў, кашолаў, дэркаў замест вешалак, скварак, кашолак, дэракаў. Прамерна зажадаў канчаткаў у родным склоне назоваўнага ліку: ганку, тэлефона, замест ганка, тэлефона.

Беспадстаўным прызнана выкараненне з беларускай літаратурнай мовы канструкцыі прыназоўнік аб плюс назоўнік у месным склоне і замяну яго канструкцыяй прыназоўнік пра плюс назоўнік у вынавальным склоне. Абедае гэтыя канструкцыі з'яўляюцца правамернымі і раўнапраўнымі.

Прызнана заганным тэндэнцыя да выжывання з літаратурнай практыкі прыназоўніка к і замяну яго прыназоўнікам да, бо яны высуць розную семантычную нагрузку ў

сказае. Без прыназоўніка к часам нельга абысці: прыехаў к плці гадзінам, забіў парася к святу. Замяніць прыназоўнік к прыназоўнікам да ў даным выпадку проста немагчыма, бо гэта вядзе да парушэння сэнсу.

Трэба лічыць няправільнай і практычна нярэчнай паслядоўную замяну канчатка-е ў канструкцыях з прыназоўнікам па паколькі такая канструкцыя, у залежнасці ад сэнсу, у беларускай мове ўжывалася заўсёды, а за гадзі Савецкай улады набыла шырокае распаўсюджванне. Канструкцыя з канчаткам-а прапанавана захаваць у тых выпадках, калі яна мае:

размеркавальнае ці вылучальнае значэнне; па кілаграму на чалавека, недакладна па сэнсу;

значэнне адрэзку часу: па году не бачыцца;

значэнне параўнання па велічыні: качаны па вядру;

калі такая канструкцыя адпавядае значэнню слоў паводле адназначнага паводле дырэктара, працаваць па плане.

Была прынята прапанова падпарадкаваць словы марксізм, ленінізм, сацыялізм, камунізм агульнаму правілу аб напісанні слоў, што азначаюць навуковыя пільны, грамадскія функцыі, і пісаць у родным склоне марксізму, ленінізму, сацыялізму, камунізму.

Інстытуту мовазнаўства АН БССР, на абавязку якога ляжыць каардынацыя мовазнаўчых даследаў у рэспубліцы, ралі ажыццяўляць больш дзейсны контроль за захаваннем устаноўленых норм беларускай літаратурнай мовы.

Ул. АНІЧЭНКА,

загавядчык кафедры рускай і беларускай моў Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта, прафесар.

СКРЫПКА... ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ

РЭЦЭНЗІЯ
СТУДЭНТА

У СПАМІНАЮЦА словы Ф. Багушэвіча з прадмовы да «Смыка беларускага»: «Смык ёсць, а хтось скрыпку, можа, дорабюць, а там была «Дудка» — вот і мы зробім музыку»...

Цудоўнай жа скрыпкай для дзяцей стала кніга Міхася Скрыпки «Пад смешнай вясёлкай». Як і ўсякая кніжка для дзяцей, яна добра аформлена мастаком А. Волкавым. Добрым падвядзеннем назвы кнігі з'яўляюцца не вокладка і тытульны ліст. Кожнага маленькага чытача зацікавіць размяляваная ўсім колерам вясёлка смешная карцінка з жыцця невялікага рыбалова. Гэта ж карцінка і выказвае адну з галоўных тэм кнігі. Адрозна ж бачна, што аўтар таксама «заўзяты рыбак» (дарчы, так называюцца адзін з вершаў, у якім аўтар дае парады, як, калі, дзе, што і на што можна лавіць рыбу).

Спадабаюцца і запомняцца маленькаму чытачу героі твора М. Скрыпки: Лісцэнка-дурнічка, Пейнік-інкубатарык, Ваўбёрна-акрабатка, Кошка Мурка, Мішка-таптыжка, Індэк-кудыкуды і іншыя.

Міхась Скрыпка — аматар мініяцюрных вершаў. У невялікім чатырох-шасцірадкоўі ён

імкнецца раскрыць псіхалогію, склад мыслення і знаходзіць дэцый. Вось, напрыклад, верш-мініяцюра «Зінка»:

Пытаюцца госці ў Зінкі:
— Чыя ж ты тая,
дзядзючка,

Прыгожая, кірпатая?
Мама ці татава?
І на пытанні іхнія
Яна адказала:

— Усіхнія.

З вясёлым гумарам напісан верш «Дзівакі». Заканчэнне яго, напэўна, запазычана з вядомай назкі «Ці была ў пата галава?» Менавіта знаёмае, добра вядомае дзеянне па назцы робіць верш займальным для дзяцей, становіцца ім бліжэй.

Як адпачываюць, працуюць і вучацца дзеці — пра усё гэта можна знайсці ў вершах Міхася Скрыпки.

Зборнік «Пад смешнай вясёлкай» адрасаваны для дзяцей малодшага школьнага ўзросту. Я ўпэўнены, што ён знойдзе дарогу да свайго чытача.

Алесь ЛОЗКА,
студэнт 2 курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

СПОРТ

Набліжаецца спартыўнае лета. Напружана рыхтуюцца да першых стартаў універсітэцкія веласпедысты.

СПАБОРНІЦТВЫ НА ЛЫЖНІ

Праведзена першынято універсітэта па лыжных гонках. На старт выйшла звыш ста ўдзельнікаў — прадстаўнікоў усіх сімі факультэтаў.

Мужчыны спаборнічалі на

дыстанцыі 5 кіламетраў. Лепшыя вынікі ў асабістым заліку паказалі студэнты факультэта фізічнага выхавання. Аляксандр Дыко фінішаваў першым праз 15 мінут 27 секунд. Больш мінуць прайграў яму Уладзімір Сівоха. Трэці вынік у Мікалая Смалякова — 17 мінут 15 секунд.

У камандным заліку срод мужчын перамаглі будучыя спартыўны фізікультуры і спарту, якія апарэдзілі студэнтаў фізічнага і механіка-матэматычнага факультэтаў.

У жанчын, якія мераліся сіламі на трохкіламетровай трасе, прызваныя месцы разамеркавалі паміж спартсменкамі факультэтаў фізічнага выхавання і механіка-матэматычнага.

Першае і другое месцы занялі Ларыса Кузьміна і Надзея Чыкова (абедзве — факультэт фізічнага выхавання), на трэцім — Галіна Баскава.

Агульнае першае месца сярод жанчын прысуджана студэнткам факультэта фізічнага выхавання. На другім і трэцім — матэматыкі і фізікі.

Пераможцамі лыжных спаборніцтваў сталі спартсмены факультэта фізічнага выхавання Другое каманднае месца завалі фізікі, на трэцім — студэнты механіка-матэматычнага факультэта.

В. КІЛЬЧЭУСКІ,
галоўны суддзя
спаборніцтваў.

ПЕРАМОГА СТРАЛКОЎ

Адбыліся раённыя спаборніцтва па стралковым спорту, у якіх прыняло ўдзел 52 каманды. Удала выступіла на іх каманда нашага ўніверсітэта. У цяжкай, упартай барацьбе яна выйграва ла першае месца.

Пачатак спаборніцтваў склаўся не аўсім удала для нас. Васіль Шкरोбаў і Віктар Начаеў, якія стралялі ў першай змене, згубілі шмат ачкоў. Лідэрам стала каманда электратэхнічнага заводу.

Але нашы стралкі не разгубілі і правялі вылікі байкоўскія якасці. Адуваючы сваю адназначнасць перад камандай, кожны з спартсменаў імкнуўся лепш засяродзіцца, быць уважлівым і спойным на агнявым рубяжы. Гэта не замарудзіла спазнацца на выніках. Ад змены да змены яны паліпшаліся. І вось пасля чварцэртаў змены мы наперадзе. Канчаткова зама-

цаваў нашу перамогу Віктар Вінаградаў, які страляў у апошняй змене. Вынік яго даволі высокі — 93 ачкі.

За перамогу ў спаборніцтвах зборнай нашага ўніверсітэта ўручан Дыплом I-я ступені раённага камітэта ДТСААФ.

Перамога нас безумоўна радую, але наперадзе больш адказныя спаборніцтвы, да якіх трэба рыхтавацца з усёй адназначнасцю. Паспехаў вам, стралкі!

П. ЖУКАЎ,
старшыня камітэта
ДТСААФ ўніверсітэта.

Здымкі, амшечаныя ў нумары, зрабіў А. Рудчанка.

Рэдактар М. ВОЙНАЎ.

САКАВІЦІЯ КАНТРАСТЫ.

Фотаэціол.

ПІСЬМО ЧЫТАЧА

Я ЎГЭТЫМ ПЕРАКАНАЎСЯ

Я з цікавасцю прачытаў у газеце «Гомельскі ўніверсітэт» артыкул урача Э. Дадзімавай «Аб школах курэння». Мне таксама хочацца пазнацца з тым, як было курэнне ў нашым, якую шкоду нанесла майму здароўю курэнне.

Курэнне пачаў вельмі рана. Было гэта ў цяжкі 1918 год. Выход панавала разурва, голод, грошай на тытуць не было, і я з сябрамі сабраў недаскурні, не ведаючы, хто куряў папяросу — здаровы ці хворы.

Курю і 26 гадоў. Арганізм быў перанасычаны нікацінам. У 1944 годзе я захварэў. І ўрачам было наадзначана бадзьма выдатковае мяне, бо былі хворымі сэрца і лёгкія. Памятаю, як загадчык медыцынскага аддзлення мьер Саламха параў ікнуць курэнне. Цяжка было мне гэта зрабіць. І усё ж такі ўсведомленне адназначнасці за здароўе прымусілі мяне гэта зрабіць.

Не курю я ўжо 27 гадоў. У мяне цяпер няма галаўных болей, не павялічавалася даўленне, добры сон. Для таго, каб нікоў курэнне, неабходна мець моцную сілу волі, усвідоміць, што ў тваёй нішэйні дзімкі не прыемны тытуць, а моцны яд. Зараз праводзіцца вядомая раслінамэталічная работа аб школах курэння. Трэба кожнаму ўсвідоміць, што курэнне — вядомая зло, ад якога неабходна хутчэй пазбаніцца.

С. МІХАЛЕВІЧ,
былы інструментар аўтасправы
Гомельскага падінстытута.